

[Wilhjelm]

Dette makværk skal man stemme om om lidt, og hvis man vil latterliggøre sig, synes jeg, at man skal stemme for ministerens ændringsforslag. Der er meget, der tyder på, at man vil latterliggøre sig.

Der var i henvendelserne fra biskopperne adskillige morsomme indslag. Det, der virkelig tog prisen, siger bl.a., at ophævelse af helligdagsloven vil være et skridt i retning af adskillelse mellem staten og folkekirken, og at det vil undergrave grundlovens § 4 på skæbnsvanger vis. Det var nok den stærkeste, vi fik. Hvis fru Inge Krogh havde været opmærksom, ville hun have opdaget, at det kom fra Københavns biskop, og jeg går ud fra, at det må være skrevet som en morsomhed, at han har sans for humor – han er jo SF'er – for det kan ikke være i fuldt alvor, han har sagt dette. Men fru Inge Krogh har ikke den store sans for humor, så hun røg selvfølgelig på den og krævede, at det blev undersøgt, om det nu også ville være grundlovstridigt at ophæve helligdagsloven.

I øvrigt kan man måske ikke være fuldstændig sikker på, at det er skrevet som en spøg, for vi ser jo, at det åbenbart har bredt sig til SFs gruppe.

Som sagt, hvis man endelig vil latterliggøre sig, skal man bare vedtage disse ændringsforslag, men vi vil altså så bede om, at man udsætter den videre tredjebehandling, for at vi kan finde en lidt fornuftigere løsning på det her. Det havde vi jo ikke skygge af mulighed for at drøfte, da ministeren kom med sine ændringsforslag, fem minutter før betænkningen skulle afgives, og vi ikke engang kendte det. Vi fik dem lige læst op, men ikke omdelt, der var ingen færdige bemærkninger til dem, og tingets medlemmer har sandsynligvis ikke anet – hvornår skulle man have nået at give besked om, hvad ændringsforslagene egentlig indebærer? – at ministeren altså gerne vil have hooligans rendende i gaderne langfredag, men ikke vil have Dreyerfilm og ikke vil have bibelske rockkoncerter, eller hvad det nu kunne være.

Jeg vil gerne gentage, hvad vi har sagt ved alle behandlinger af disse sager, at vi mener bestemt, der stadig væk skal tages hensyn til, at man ikke forstyrrer gudstjenester, men vi finder ikke, at det er nødvendigt med en helligdagslov for det, for der skal jo gives polititilladelser til sådanne offentlige arrangementer, og selvfølgelig vil man tage det hensyn.

Det behøves der ingen lov til, men det kan vi jo da drøfte videre, hvis det nu viser sig, at man ikke kan få afsluttet sagen med ikke at have denne lov, der er helt overflødig.

Jeg vil godt tilføje, at jeg synes, vi må gå ud fra, at politiet, når det administrerer tilladelser, tager hensyn til, at der ikke skal kunne forstyrres ved jødiske religiøse handlinger eller ved muslimske religiøse handlinger. Det går jeg ud fra at alle egentlig regner for en selvfølge, og selvfølgelig skal det samme gælde for de folkekirkelige handlinger, det er slet ikke det, sagen drejer sig om. Det er i forvejen garanteret. Nu drejer det sig kun om, om man vil latterliggøre sig ved at lave dette mærkelige skel og tillade den professionelle fodboldkamp, men ikke Dreyerfilm eller bibelske rockkoncerter, eller hvad der ellers kan komme på tale.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes, der er grund til at gøre opmærksom på, at det, der står i ændringsforslagene, er nøjagtig det samme, som der står i den oprindelige lov, med undtagelse af § 2, stk. 3, hvori der står: »Justitsministeren kan fastsætte regler om afholdelse af offentlige forlystelser uanset reglen i stk. 1, jfr. stk. 2.«

Det vil altså sige, at det, hr. Wilhjelm siger om forslaget her, også går på den oprindelige lov, for det er nøjagtig den samme tekst med undtagelse af dette, at for at undgå for mange dispensationsansøgninger kan justitsministeren fastsætte nogle regler for visse ting, og fordi justitsministeren brugte et eksempel, er vel ikke dermed sagt, at det er det, der bliver det eneste afgørende.

Margrete Auken (SF):

Jeg skal først på vegne af fru Ingerlise Koefoed spørge formanden, hvorfor man ikke må sige minsandten. Ifølge ordbogen betyder det »på min sandhed«, og den har man vel lov til at påkalde sig.

Så vil jeg sige, at jeg hører til de formæstelige, der har lavet slinger i de SF'ske rækker, og det er bl.a. hr. Wilhjelm's skyld. Lad det lige være sagt allerførst: helligdagslovgivningen handler ikke for mig om at beskytte kirkegængerne. Det sagde jeg ved behandlingen sidst. Det mener jeg godt vi kan klare selv,